Iesirea oamenilor pe strazile din Romania a declansat un val de manifeste si initiative civice. Fiecare roman simte ca a venit momentul in care ideile sau sentimentele sale vor salva tara. Cand nu apartin vreunui partid sau grup afiliat, mesajele si sloganurile indeamna la respect, cinste si onestitate din partea politicienilor. Lumea se simte, pe buna dreptate, furata si frustrata, insa perpetueaza in mare aceleasi iluzii periculoase ce au dominat ideile politice autohtone de dupa ‘89.

Cea mai importanta dintre ele este definirea relaxata a conceptelor de libertate si drepturi: dreptul unui loc de munca, libertatea spiritului, “ne-am saturat de o clasa politica ce a permis droguri legale”, etc. In principiu, toata lumea doreste libertatea, insa doar la modul declarativ, pentru ca programele abunda de prevederi cu mult mai agresive decat ceea ce se intampla acum. De pilda, “manifestul ultrasilor” spune: “vrem sa inchideti mall-uri si sa deschideti fabrici. Vrem industrie, agricultura, locuri de munca”. E limpede ca tipul de stat ce ar rezolva o astfel de cerinta ar fi unul irespirabil. Iar mai sus am cules doar exemple din proclamatii, caci pe strazi mesajele trimit de foarte multe ori la solutii de-a dreptul comuniste.

O a doua iluzie este aceea de a crede ca este suficient sa schimbi oamenii “rai”, din functii, cu cei “buni”, de pe margine, pentru a schimba un sistem social, economic si politic. Un exemplu il puteti gasi in manifestul “Impreuna 2012”: “Vrem să nu mai fim o tara de mana a treia, cand avem atatia oameni de mana intai? E la fel de simplu: sa nu-i mai gonim din tară si din pozitiile din care pot face ceva util pe cei cu adevărat competenti si integri”. Dar se regasesc ilustrari la fel de elocvente in lozincile privind respectul, integritatea, stoparea coruptiei, samd. Toate valori si cerinte absolut onorabile, insa insuficiente pentru o reformare a unui sistem politic. Exemplele de onestitate si inadecvare sunt numeroase, mai ales intr-o societate ce a pretuit multa vreme modelul “sarac si cinstit”. Astfel, protestarii si, mai ales, scriitorii de manifeste politice isi fura singuri caciula.

Nu in ultimul rand, pe langa aceste probleme relativ pedante, revolutiile mai au darul natural sa

scoata cam tot ce e mai rau in oameni, sa amplifice puterea statului (deja oameni nevinovati sunt ridicati de pe strada), sa restranga drepturile indivizilor si sa creeze asteptari mesianice sau milenariste. Mai ales cand nu exista decat o nemultumire difuza si zeci de idei contradictorii, pe care optimistii spera sa le armonizeze cumva, candva. Din haos se naste intotdeauna “ordinea” totalitara. Uitati-va la Franta 1789 sau la Rusia 1917...

Rezumand, cred ca singura alternativa veritabila ar trebui sa fie o revolutie (adica o intoarcere la punctul originar) a ideilor de persoana si proprietate, dar ea ar merge exact in contra directiei revolutionarilor si establishmentului actual. Un tip de revolutionar in sensul etimologic este Ron Paul in SUA, ce incearca sa readuca in prim plan traditia constitutionalista. In Romania va trebui sa mai asteptam ceva similar, insa pana atunci nu este rau ca tot mai multa lume incepe sa pretuiasca ideea ca aurul reprezinta moneda, ca educatia obligatorie nu este un drept, ci o indoctrinare si o indobitocire pentru care se platesc bani, ca asigurarile de sanatate obligatorii nu reprezinta un drept, ci o taxa, samd. Nu e totul chiar asa de gri...{jcomments on}